

100,000, Industrien noget over 1,300,000 Tons, og saa regner man, at der i Husholdningerne bruges 500,000—600,000 Tons aarlig. Man kan ikke med nogen Sikkerhed sige, hvorledes Tilstanden vil blive i de kommende Maaneder, men Sandsynligheden taler for, at vi ikke i de nærmest kommende Maaneder vil faa den normale Tilførsel, og der er endog Sandsynlighed for, at vi vil komme til at mangle meget deri. Tilførslerne er i Øjeblikket meget smaa, og der er ikke for Tiden Udsigt til en Bedring af dette Forhold. Hertil kommer, at det Brændsel, vi nu faar hjem udefra, er saa kostbart, at mangfoldige Mennesker ikke vil have Evne til at betale det, og adskillige Virksomheder vil sikkert heller ikke kunne holdes i Gang, naar der skal betales saa meget for Brændselsmaterialierne, som Tilfældet nu er. Før Krigen betalte vi aarlig noget over 50 Mill. Kr. for Kul. Hvis vi faar den samme Kulmængde nu som før Krigen og skal betale de i Øjeblikket gældende Priser, vil vi i Stedet for at betale rigeligt 50 Mill. Kr. maaske komme til at betale over 400 Mill. Kr. Det er et saa stort Beløb, at man straks kan være paa det rene med, at adskillige af dem, der skal skaffe sig Brændsel, vil have overordentlig store Vanskeligheder at overvinde. Det er derfor en bydende Nødvendighed at bruge, hvad der er at bruge i vore Skove, Moser, Kullejer med videre. Nu er vi saa heldigt stillede, at vi netop i disse Moser og Skove har betydelige Mængder af Brændselsmaterialier. Det gælder blot om at faa dem frem og faa dem frem i rette Tid. Det er ikke blot de store Skove og Moser, der bør udnyttes. Ogsaa de smaa Skove og Moser bør i de kommende Maaneder i videst mulige Omfang udnyttes. Enhver Landmand, der er i Besiddelse af Mosearealer, bør udnytte disse ikke blot til sit Forbrug, men ogsaa til Hjælp for dem i hans nærmeste Omegn, der ikke er saa heldigt stillede, at de har Moser eller andre Arealer, der kan afgive Brændsel.

Om Ændringsforslagene er Udvalget enigt, og de er alle tiltraadte af Indenrigsministeren. Jeg skal kortelig omtale Ændringsforslagene. Til § 1 er der stillet 2 Ændringsforslag. Det ene gaar ud paa, at det ikke blot er Ejerne, hvem det kan paalægges at skaffe Brændselsmaterialier, men at man ogsaa kan henvende sig til Brugerne. I visse Tilfælde er Ejeren ikke i Stand til at efterkomme Paabudet, naar han f. Eks. har bortforpagtet sin Ejendom

eller paa anden Maade har overladt den til en anden Mand. Ændringsforslaget er stillet, for at man i det Tilfælde, hvor Ejeren ikke er i Stand til at efterkomme Paabudet, kan henvende sig til den, der under normale Forhold optræder paa Ejeren's Vegne. Fremdeles er der her stillet et Ændringsforslag om, at Martørvslejer ogsaa kan blive Genstand for Udnyttelse. Saadanne Lejer skal findes i det nordlige Jylland. Jeg er ikke i Stand til at udtale mig om deres Værdi, men et sæt Medlem af Udvalget har fremhævet, at der var Mulighed for at udnytte ogsaa Martørvslejerne, og hvis det er Tilfældet, er det kun rimeligt, at Betingelserne derfor tilvejebringes.

Til § 2 er der ligeledes stillet to Ændringsforslag, og de falder hvert for sig i to Afsnit. Det ene gaar ud paa, at der nedsættes et Brændselsnævn. Der eksisterer i Forvejen et Brændselsnævn, som er nedsat af den højtærede Indenrigsminister. Det bestaar af 7 Medlemmer, af hvilke de to rent tilfældigt er Rigsdagsmænd. Der er i Udvalget fremsat Ønske om, at hvert Parti paa Rigsdagen bør repræsenteres i Brændselsnævnet, fordi man er af den Opfattelse, at den Virksomhed, det skal udføre, er saa omfattende og betydningsfuld, at det vil være heldigt for Arbejdets Udførelse, at alle Partier har en vis Andel deri, og Udvalget er enedes om at foreslaa, at Nævnet skal bestaa af 9 Medlemmer, og at der desuden vælges 4 Suppleanter for de 4 Rigsdagsmænd, en af hvert Parti, der bliver Medlemmer af Nævnet, saa at Suppleanterne f. Eks. kan træde til, hvis Medlemmer af Brændselsnævnet bliver nødt til at foretage hyppige Rejser ud i Landet for at være ved Haanden, naar Besigtigelser og Ekspropriationsbestemmelser skal foretages. Dernæst foreslaar det første Ændringsforslag til § 2, at der ydes Brændselsnævnets Medlemmer Vederlag for deres Arbejde. Det andet Ændringsforslag til § 2 gaar for det første ud paa, at Ordet „Indenrigsministeren“ udgaar — dette Forslag er en Følge af Forslaget om Nedsættelse af et Brændselsnævn, altsaa et rent formelt Forslag —, og dernæst nærmere at præcisere, hvad det er, de sagkyndige, der udpeges af Brændselsnævnet for at bistaa dette, skal udrette, at det er særligt sagkyndige, der skal yde Nævnet Bistand med Hensyn til det Arbejde, der skal udføres dels i Skove, dels i Moser og dels i Brunkullejer m. v.

Til § 3 er der stillet et meget omfattende Ændringsforslag. Det foreslaas at